

Μακεδ. (Σισάν.) *Αβλαβος ἀρθεπίτ'ς (ἀνθρωπάκος) Κοτύωρ. *Αβλαβον γερά (άβλαβής πληγή, μη έχουσα μορφήν σοβαράν) Τραπ. || *Άσμ.

*Ως εἶν' τὸ μῆλο κόκκινο καὶ τὸ κροιστάλλιν ἄσπρο
καὶ τὸ κινῶνιν ἄβλαο, ἔτσ' εἶν' κ' ἐμοῦ ἢ κινῶ μου

(κινῶνιν = κυδῶνιν) Κάρπ. 2) Φιλήσυχος, ἀγαθός, ἄκακος Θράκ. (Μάδυτ. κ. ἄ.) Κυκλ. Κωνπλ. Μακεδ. (Σισάν.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Πόντ. (Ἄμισ. Τραπ. Χαλδ.) κ. ἄ.: *Αβλαβος ἄνθρωπος Κωνπλ. *Αβλαβη γειτόνισσα Κυκλ. κ. ἄ. *Αβλαβεσσα γυναικα Χαλδ.

άβλαβωσύνη ἢ, ἀμάρτ. ἀβλαβουσύν' Θράκ. (Μάδυτ.) ἀβλαβουσύν' Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. ἄβλαβος. *Η λ. παρὰ Βλάχ.

Τὸ μὴ βλάπτειν, τὸ μὴ προξενεῖν βλάβην.

άβλάεμαν τό, Πόντ. (Σάντ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαεύω.

Τὸ κυνήγιον.

άβλαεύω Πόντ. (Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

*Εκ τοῦ Τουρκ. *avlamak*.

1) Κυνηγῶ, θηρεύω Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Φρ. *Μνίας ἄβλαεύ'* (ἐπὶ τοῦ ἀέργου ἢ τοῦ καταγινομένου εἰς παιδαριώδεις ἀσχολίας) Χαλδ. β) *Αρπάζω, σφετερίζομαι τι Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): *Εβλάεψεν τὸ μαντήλι μ' Χαλδ. 2) Κατασκοπεύω, κατοπτεύω Πόντ. (Σινώπ.) Πβ. ἄβλαντίζω.

άβλαμας ὁ, Μεγίστ.

*Εκ τοῦ Τουρκ. *avlamak* = κυνηγεῖν.

*Η ἐνέδρα, τὸ καιροφυλακεῖν: Φρ. *Αβλαμᾶν τὸν εἶχε (τὸν ἐκαιροφυλάκει). Συνών. *καρτέρι*.

άβλαντένω ἀμάρτ. *βλαντένον Εὐβ. (Κύμ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαντίζω. *Ο μετασχηματισμὸς κατ' ἄλλα πρότυπα. Πβ. καὶ ἄβγατένω παρὰ τὸ ἄβγατίζω.

Σκοπεύων ἐπιτυχάνω εἰς τὸ σημεῖον τῆς βολῆς.

άβλαντίζω Τήν. κ. ἄ. ἄβλαντίζ-ζω Χίος ἄβλαδίζω Τήν. (Χώρ.) κ. ἄ. ἄβλαδίζον Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) *Ιμβρ. Κυδων. Λέσβ. Λήμν. Σάμ. Σαμοθρ. κ. ἄ. ἄβλατίζω Κάρπ. Μεγίστ. Πόντ. (Σινώπ.) ἄβλαντῶ *Ηπ. *βλαντίζω Κάλυμν. *βλατίζω Κῶς Νίσυρ. Τήλ. *βλατίζ-ζω Σύμ. *βλατίζω Σύμ. *βλαδῶ Μακεδ. (Γκιουβ.)

*Εκ τοῦ Τουρκ. *avlandim* ἀορ. τοῦ *avlamak*.

1) Κυνηγῶ Θράκ. (Μάδυτ.) Μακεδ. (Γκιουβ.) κ. ἄ.: Πάει νὰ βλαδᾶ Γκιουβ. Συνών. ἄβλαεύω. β) Σκοπεύω Λέσβ. Νίσυρ. Πόντ. (Σινώπ.) Τήλ. κ. ἄ.: Βλέπει εὐτοὺν, τοὺν ἄβλαδίζ', ἔρριξι, τοὺν σκότουσι Λέσβ. Συνών. *σημαδεύω*. 2) Παραφυλάττω, ἐνεδρεύω, κατασκοπεύω *Ηπ. Σάμ. κ. ἄ. 3) Περιμένω τὴν κατάλληλον στιγμήν, καιροφυλακτῶ Κάλυμν. Κῶς Σάμ. Σύμ. Τήν. β) *Επιτυχάνω τι συνήθως καιροφυλακτῶν Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Κάρπ. Μεγίστ. Νίσυρ. Σάμ. Σύμ. κ. ἄ.: *Εβλάτισε τὸν καιρὸ-τὴν ὥρα Νίσυρ. Τὸν ἐβλάτιστα πάνω ποῦ *θελεν νὰ φύῃ Σύμ. *Εβλάτιστα τὸν ἀέρα κ' ἐσηκώθη *ς τὰ παν-γιὰ αὐτόθ. Τὸν ἄβλαδίζ' *ποῦ πίσον *ποῦ τὸν φράχτ' Ἀδρια-

νούπ. *Εβλάτισες καὶ τὸν καιρὸ νὰ γυρέῃς τὸ δεῖνα Μεγίστ. *Εβλάτισεν καὶ τὸν καιρὸν νὰ ὅρη νὰ μᾶς εὕρῃ αὐτόθ. || *Άσμ.

Γὰ ἰδὲ κιρὸ π' ἄβλάδισι νὰ πέση ν' ἀπονθάνῃ
κὶ δὲν ἰβρέθηκε γι' αὐτὸν τῆς γιαιτρεῖας βοντάνι

Σάμ. 4) *Εντυχάνω, συναντῶ *Ιμβρ. Λήμν. Σαμοθρ. Σύμ. Χίος: *Εβλάτισέ τους κ' ἐτρώα (τοὺς κατέλαβεν ἐν ὥρᾳ φαγητοῦ) Σύμ. Πήγαμ' κὶ τοὺν ἄβλαδίσαμ' ἀπὰ *ς τ' δ' λειὰ τ'ν ὥρα π' γύριβι ν' ἀνοίξ' τὴν πόρτα Λήμν. Δοὺν ἄβλαδίσαμ' ἀπὸν *ζ δὴ δ' λειὰ Σαμοθρ. 5) Παρατηρῶ μακρόθεν Κυδων. Συνών. *ἀγναντεύω*.

άβλάντισμα τό, ἀμάρτ. ἄβλάδ'σμα Λήμν. *βλάτισμα Σύμ.

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαντίζω.

1) Τὸ νὰ ἐπιτύχῃ, συναντήσῃ τίς τι καιροφυλακτῶν Συμ. 2) *Η ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψις Λήμν.

άβλαντιστής ὁ, ἀμάρτ. *βλατιστής Τήλ.

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαντίζω.

Σκοπευτής.

άβλαστήρωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀβλαστήρουτος Μακεδ. (Κοζ. κ. ἄ.)

*Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. βλαστήρωνω.

1) *Ο μὴ ἀναδῶσας βλαστούς, ὁ μὴ ἀναθαλὼν Μακεδ. (Κοζ. κ. ἄ.): Τὸν ἀμπέλ' εἶνι ἄβλαστήρουτον Κοζ. 2) Μεταφ. ὁ μὴ ἀποκτήσας τέκνα Μακεδ. Συνών. *ἀβίος*, *ἀβλάστητος* 2, *ἄκληρος*, *ἄτεκνος*.

άβλαστήμητα ἐπίρρ. Πελοπν. (Τριφυλ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. ἄβλαστήμητος.

Χωρὶς βλασφημίαν, ἄνευ στενοχωρίας: Μοῦ πῆρε γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ πολλά, ἀλλ' ἄβλαστήμητα (δηλ. δὲν ἐστενοχωρήθην καὶ δὲν τὸν ἐβλασφήμησα κατ' ἐμαυτόν, διότι τὸν ἐπλήρωσα πολλά). Μὲ βοήθησε καὶ πιτύχαμε τὸ προῖμα ἄβλαστήμητα.

άβλαστήμητος ἐπίθ. *Ανδρ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Τριφυλ.) κ. ἄ. ἄβλαστήμ'τους *Ηπ. (Ἰωάνν.) κ. ἄ. ἄβλαστήμετος Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Τρίπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄβλαστήματος Πόντ. (Τραπ.) ἄβλαστήμηχτος Παξ. ἄβλαστήμηστος Κρήτ. ἄβλαστήμηστους Μακεδ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἄβλασφήμητος = ὁ μὴ βλασφημηθεὶς, ὁ μὴ ὑποκειμένος εἰς βλασφημίαν. *Εν τῷ τύπ. ἄβλαστήματος τὸ α ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς φρ. βλαστήματα, περὶ ἧς ἰδ. βλαστημῶ.

1) Παθ. ὁ μὴ βλασφημηθεὶς, ὁ μὴ ὑβρισθεὶς *Ανδρ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. Παξ. Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Κερασ. Τρίπ. Χαλδ.) κ. ἄ.: Δὲν ἄφηκε Παναῖα ἄβλαστήμητη Παξ. Δὲν ἄφησε τίβοις ἄβλαστήμητο (τὰ πάντα ἐξύβρισε) *Ανδρ. *Επέθανε ἄβλαστήμητος (δηλ. χωρὶς νὰ ἀγανακτήσῃ τις ποτὲ ἐναντίον του) Τριφυλ. *Ο κύρις σ' ἄβλαστήμετος *κ' ἐπόμενε (ὁ πατήρ σου ἄβλ. δὲν ἔμεινε ἐνν. ἀποθανών, ἥτοι ὑπῆρξε κακὸς καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίσθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων) Κερασ. *Αβλαστήμετος ἐν' ὁ κύρι μ' (ἄβλ. εἶναι ὁ πατήρ μου, ἥτοι ὑπῆρξε καλὸς καὶ διὰ τοῦτο ἀποθανὼν δὲν βλασφημεῖται) Τρίπ. Χαλδ. β) *Ο μὴ ὢν ἀξίος βλασφημίας, ὑβρεως, ὁ ἀγαθός, ὁ χρηστός *Ηπ. (Ἰωάνν.) Κρήτ.: Αὐτὸς εἶν' ἄβλαστήμ'τους Ἰωάνν. *Αβλαστήμητος ἄνθρωπος Κρήτ. 2) *Ενεργ. ὁ μὴ βλασφημῶν ἢ ὁ

